

MAŃKA (1) *sb f*

-ã-, [-a-]; *końcowe a jasne.*

sg N mańka. ◇ [A mańkę.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Lewa ręka; scaeva, sinistra Mącz; falsa dextra Cn: Scaeva, Latine dicitur sinistra, Lewa ręká/ mańká yáko niktórzi zową. Mącz 370a; [Volck Kkk4v].

[W przen:

Szereg: »karchut a mańka«: (marg) Lewa ręká Antykryftowá (-) Wfzákofz z drugiej ftrony iáko lewe Antykryftowo rámię ieft frebrne/ tákżec telz lewa ręká ie^{go} ieft duża/ á bárzo dziś on tym kárchutem fzyrmuie. [...] I włáfnie Prorok wymálował ten kárchut á te frogą mańkę iego. KrowObraz K4.]

Synonimy: karchut, lewica.

AL